Legea omului în furtună

On Noiembrie 18, 2012

Nu te arunca în valurile înspumate ale performanței, fără să evaluezi anticipat intensitatea furtunii care îți poate tulbura caracterul și personalitatea.

Nu există mister care să nu fie dezlegat de valurile puternice, uriașe, greu de combătut ale adevărului. Evenimentele pot favoriza și netezi drumul spre punerea în evidență a personalității. Sau, dimpotrivă, pot să umbrească temporar această personalitate. Dar căutând și acceptând adevărul, misterul, acest teritoriu de nestrăbătut, este dezlegat.

Mă îndreptam spre succesul profesional ca un actor ce se bizuie doar pe arta lui de a se deghiza pentru a putea intra mai bine în pielea altor personaje. Eram prins în propria mea cursă, cu mult mai strânsă și mai dură decât mi-aș fi putut închipui. Dar o cursă antrenantă, orientată cumva spre performanță. Aruncat între două oceane întinse: " *a fi* " și " *a nu fi* ". Prins în mijlocul unei furtuni existențiale care nu promitea nimic sigur.

Credeam că puterea de a mă ridica deasupra condiției de trecător prin lume și de a deveni mult mai mult decât eram, ar putea fi stocată într-un fel acumulatoare speciale pentru a fi disponibilă la cererea mea și utilizată oricând. Asta, pentru a face posibilă înfrângerea oricăror limite, precum și păstrarea intactă a identității - care părea să ruginească în momentele hotărâtoare.

Leadership: Cum îți definești realitatea atâta timp cât încerci să rămâi deosebit prin unicitatea absolută a libertății de a fi tu însuți în preajma unei convingeri care îți domină gândirea?

Mai exact, mă găseam în fața unui fapt necunoscut. Între un absolut al realului și un absolut al ficțiunii – în fața unui adversar viclean pe care, probabil, nu-l bănuia nimeni. Ca un erou al lui Jules Verne, eram angajat într-o luptă cu o forță nevăzută. O mână invizibilă mă urmărea peste tot amenințându-mă cu sabia bine proptită în mijlocul realității mele, tăindu-mi toate drumurile în intenția de a mă ralia unor convingeri "extremiste", opuse tuturor concepțiilor mele despre viață și scopul ei. Fără să pot riposta. Fără ca nimeni să poată interveni.

Totul se desfășura pe plan real, ca o preocupare care mă absorbea complet. O trezire incompletă în mijlocul declinului, dar o trezire de care țineam cont. Singura convingere care îmi domina gândirea, în corespondență cu deprinderea voinței de a funcționa după norma talentului și spiritului creator, era aceea că totul se putea termina printr-o izbândă a ideii de liber-arbitru în fața predestinării de a aparține unei lumi ce eșuează în a se reconstrui pe sine însăși. O lume privită ca expresie a unei viziuni incomplete despre ceea ce reprezintă succesul sau eșecul.

Trăind în lumea propriilor valori mă încăpățânam de fapt să trăiesc într-o lume izolată, străbătută de o existență plină de incertitudini. Puteam oare să fandez, să încerc o manevră de a mă îndepărta de această limită a perspectivelor mele, de această prăpastie a confuziei, oricare ar fi aia? Nu știu, nu cred. Nu puteam, nu aveam curajul să risc să mă cufund în nesiguranță. În acel val-vârtej continuu care întâi te învârtește până nu mai știi unde ești; pe urmă te zgâlțâie zdravăn, de colo până colo, pe loc, până nu mai știi cine ești.

Riscam să mă pierd definitiv pe mine însumi, să mă las exploatat de forța incertitudinii. Eram în prins în mijlocul furtunii. Mă scufundam încet, încet, printre valurile înșelătoare ale vieții. Îmi fabricasem mentalitatea de învins, prin lipsa capacității de reacție. Mă îndoiam de mine

însumi. Acesta era adevărul.

Leadership: Ești pregătit să te adâncești în zvâcnirile unui sentiment de învingere a limitărilor, încât să te identifici cu valorile de căpătâi ale unui om care își reglează direcția după felul lucrurilor de a se ancora într-o altă realitate?

În ceea ce mă privește, valorile de căpătâi care mă ghidau spre a înțelege fenomenul pe care îl trăiam printr-o continuă căutare de întrebări și răspunsuri, erau total diferite de ceilalți oameni: prețuiam doar lucrurile care nu erau ușor de obținut și dădeam la o parte pe cele știute de toată lumea.

Drumul cunoașterii de sine este esențial în leadership. El pornește din punctul în care te afli și se termină acolo unde îți dorești să fii. Asumarea unei identități care îți face cinste prin ceea ce ești, ceea ce faci, felul în care te prezinți în fața celei mai înalte instanțe - conștiința ta. Iar conștiința înseamnă să filtrezi toate lucrurile cu acceptul tău lăuntric înainte de a acționa și să vezi ce reacție primești de la viață.

Cunoașterea de sine este ca un drum ce deschide alte drumuri. Dar la fel de bine, poate însemna un război necâștigat cu tine însuți, împiedicându-te să te întregești, făcându-te să te simți limitat într-un anumit domeniu ori într-un anumit segment al vieții.

Numai evenimentele favorabile îți pot prilejui punerea în valoare a bunului tău cel mai de preț, personalitatea, care se formează și se face remarcată exact în momentul trecerii line, dar uneori dură și dureroasă, de la o stare existențială la alta, printr-o asumare a curajului de a fi vulnerabil sau imperfect.

Adevărata lumină care te conectează la valoarea vieții este consecința confruntării finale dintre decizia de a te abandona în fața unui sentiment dezolant al zădărniciei și puterea de a te ridica deasupra și în afara limitelor de orice fel.

Unul din lucrurile pe care le înveți și accepți pe parcursul derulării procesului de leadership este că puterea de a te ridica deasupra condiției de a fi un efect al unei cauze și de a schimba lucrurile din jur pentru ajunge cât de sus poți, se setează prin voința de a te elibera din scenariile unei lupte cu o forță nevazută. Prin identificarea și asumarea greșelilor. Întotdeauna îți vei aminti de greșelile pe care le-ai făcut, dar care te-au propulsat spre o devenire constructivă, superioară.

În acest sens, punctul de vedere a expertului în materie de conducere, John Maxwell, este important de ținut minte: "Încă mai simt înțepătura acelor lucruri foarte dureroase pe care le-am învățat, atunci când încerc să le transmit. Totuși, sunt și încurajat, deoarece mă bucur să observ că astăzi sunt mai înțelept decât în trecut."

Caracterul și personalitatea omului care îmbrățișează știința conducerii, se formează mergând înainte, dar privind tot timpul în urmă, la greșelile pe care le-a săvârșit în lupta cu sine însuși.

Leadership: Acorzi o valoare de unicat vieții rezultate din interpretarea unui fapt necunoscut pe parcursul evaluării conștiinței de sine?

Conștiința de sine, în misteriosul tablou al vieții, se dezvăluie odată cu recunoașterea acelor valori de sens care te fac mândru și îți aduc cinste, precum continuitatea, originalitatea și înnoirea permanentă, din care trebuie să alegi doar opțiunea ta de adevăr. Acorzi parcursului

tău un sens de urcare sau de coborâre? Adevărul îl afli când ajungi să-ți conferi particularitatea de a funcționa prin recunoașterea și acceptarea propriilor limite și greșeli.

Singurul fapt necunoscut pe care trebuie să-l creionezi prin gânduri, atitudine și iscusite abordări, prin linii de o mare sensibilitate, trase cu nerv, în acel val-vârtej continuu care întâi te învârtește până nu mai știi unde ești, este libertatea de a fi tu însuși și de a te învinge pe tine însuți.

În leadership nu-i de ajuns să fii la înălțime ca să strălucești, ci trebuie să strălucești prin prisma a ceea ce nu poți duce, prin prisma constatării că nu ești cine credeai că ești, tot așa cum soarele strălucește când e acoperit de nori.

Şi unora și altora dintre aceia care răspund chemării leadershipului, și debutanților și artiștilor, li se cuvine întreaga recunoștință a alcătuirii corespunzătoare a planurilor de acțiune și a nevoilor de dezvoltare personală. În special pentru bunăvoința și promptitudinea cu care și-au exprimat disponibilitatea de a contribui la compunerea unui "portret robot" al leadershipului viitor.

În posesia lor se află acea esență a diverselor puncte de vedere și atitudini prospective asupra leadershipului, care constituie baza unui edificiu ce le reflectă personalitatea. Sub forma acelor impulsuri brute de a acționa, de a deveni tot mai perfecți, ei își stimulează imaginația, dorința, voința, gândurile, emoțiile – menținându-le pe poziții distincte pe tot parcursul procesului de evoluție.

Numai cei dispuși să ia în serios construirea și menținerea acestui edificiu, și să se ocupe de viitorul leadershipului, vor ajunge să pună în picioare acel întreg, care se numește *Succes.*

Succesul sau eșecul unui om depinde de ceea ce își imaginează că reprezintă într-o realitate care nu mai este percepută ca întreg, ci ca fragmente separate ale personalității sale.

Legea omului în furtună scoate în evidență poziția omului față de sine însuși, responsabilitatea de a se consacra unei dezvoltări care îl poate propulsa înainte, spre reușită, numai printr-o analiză a sacrificiilor și eforturilor pe care le impune depășirea obstacolelor. Numai prin înveșmântarea caracterului cu cele mai frumoase trăsături, se poate apropia cineva de perfecțiune.

Te afli în fața unui adversar viclean: "Omul din tine"? Poți oare să fandezi, să încerci o manevră de a te îndepărta, oricare ar fi aia, de ceea ce nu te definește, de ceea ce e toxic pentru devenirea ta?

Îți fabrici mentalitatea de învins, prin lipsa capacității de reacție în fața greșelilor care le faci pe tot parcursul perioadei de probare a caracterului tău? Care sunt acele părți din personalitatea ta care au rămas nematurizate, făcându-ți imposibilă dezvoltarea?

Source: https://neculaifantanaru.com/legea-omului-in-furtuna.html